

Skriftlig begrundelse

Regeringens og økonomiministerens hovedargument for at ville afskaffe kronen til fordel for EU's fælles valuta, euroen, er »at vi skal sidde med ved bordet«. Vi mister ifølge regeringen indflydelse ved at stå uden for ØMU'en. Denne meget generelle påstand må kunne eksemplificeres. Der ønskes med andre ord oplysninger om, hvad det helt konkret er for sager og beslutninger, som Danmark ikke har haft indflydelse på, fordi vi (indtil videre) har beholdt vores egen valuta, kronen. ØMU'en har nu været i funktion i godt 10 måneder, og der må kunne gives eksempler fra dette tidsrum på sager og beslutninger, som Danmark kunne have påvirket i en anden retning ved at sidde med ved bordet.

At økonomiministeren er ked af at sidde uden for døren en halv time, når 11-landegruppen (eurolandenes økonomi- og finansministre) holder møde, kommer jo ikke den danske befolkning ved. Ministeren kan blot tage et senere fly og spare sin kostbare tid. At nationalbankdirektør Bodil Nyboe Andersen også er ked af ikke at deltage i direktionsmøderne i Den Europæiske Centralbank, er den danske befolkning selvfølgelig også ligeglad med. Det afgørende må være, om den danske befolkning har fået – eller vil få – dårligere vilkår for deres liv, fordi de danske repræsentanter ikke deltager i euromøderne.

Som medlem af EU sidder de danske repræsentanter jo med ved bordet, når der er økonomi- og finansministermøder i EU. Det er alene ved de særlige møder for den del af EU-landene (11 ud af 15), som er eurolande, at Danmark sammen med Sverige, Storbritannien og Grækenland er udenfor. Da EU's økonomi- og finansministermøder typisk afholdes i forlængelse af møderne i euro-11-landegruppen, er der næppe nogen som helst emner og drøftelser på disse møder, som de danske repræsentanter ikke let kan skaffe sig oplysninger om.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo regeringens og økonomiministerens tilbagevendende argument omkring indførelsen af euroen og at være med i den fælles mønt, at så kan man sidde med ved bordet, og så har man indflydelse – medindflydelse – på tingene, der foregår.

Nu har euroen været i gang og ØMU-området været i gang i ti en halv måned, og der må

mere konkret kunne påvises områder, hvor Danmark har mistet indflydelse. Altså kort og godt: Hvilke konkrete områder har Danmark ikke haft indflydelse på, fordi vi har stået udenfor?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Allerførst vil jeg lige understrege, at det er ikke det eneste argument, regeringen har for at ønske at være med. Bare lige for at det er gjort klart.

Dernæst så er det jo naturligt, at der er nogle områder, hvor vi ikke har indflydelse, fordi det kommer af, at vi ikke er med. Vi har ikke indflydelse på bestemmelsen om mønterne, om sanktioner og om valutapolitiske spørgsmål, og Nationalbanken deltager ikke i fastsættelsen af pengepolitikken, herunder rentepolitik, likviditetsreserver, eurosedler og den slags ting. Det er selvfølgelig naturligt.

Men der er også andre områder, og det er det, spørgeren refererer til, hvor vi mister indflydelse. Et par eksempler:

Tidligere så var det sådan, at den økonomiske udvikling, konjunkturvurderinger, regeringens overvejelser om situationen, som de så den, osv., meget fornuftigt fandt sted i Økofin, fornuftigt forstået på den måde, at det er en vigtig diskussion. Den diskussion foregår i dag i det, der kaldes Euro 11, og det vil sige, at jeg ikke deltager. Der mister jeg en meget lang række informationer, og når så punktet behandles på Økofin, så tager det et eller halvdan minut, fordi de elleve ministre jo allerede har haft timelange grundige drøftelser af det.

Nationalbanken har givet udtryk for den samme erfaring, og man kan læse i Børsens Nyhedsmagasin fra den 13. september i år et længere interview med nationalbankdirektør Bodil Nyboe Andersen om de spørgsmål. Der er bl.a. vigtige informationer, som Nationalbanken ikke længere får: baggrunden for pengepolitikken, også vurderinger af finansmarkederne og vurderinger af konjunkturerne i Europa.

Endelig et helt konkret eksempel her fra det seneste: Euro 11-landene indgik en aftale med det, der hedder G 10-landene på Valutafondens møde i Washington i september, hvor man blev enig om en ny politik for salg af guld, og hvor vi andre overhovedet ikke har været involveret i det, men altså bliver berørt af det.

Et andet allerseneste eksempel er, at et direktivforslag om elektroniske penge blev taget af dagsordenen på det seneste Økofin-møde her